

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 28 november 1990 door de Gemeenschapsminister van Onderwijs verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot vaststelling van het administratief statuut van de personeelsleden van de onderwijsinstellingen en de psycho-medisch-sociale centra en de pedagogische begeleidingsdiensten ingericht door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs", heeft op 10 januari 1991 het volgend advies gegeven :

I. Algemene opmerkingen.

1. Zoals hierna breder wordt uiteengezet, wordt met het thans voor advies voorliggend ontwerp van decreet de rechtspositie bepaald van een deel van het personeel dat de ARGO in zijn onderwijsinstellingen en onderwijsbegeleidende diensten tewerkstelt.

In de memorie van toelichting wordt verklaard waarom daartoe de weg van het decreet gekozen is. Het is inderdaad zo dat aan het legaliteitsvereiste ingeschreven in artikel 17, § 5, van de Grondwet (1) door de rechter van de schorsing (arrest Raad van State, afdeling administratie, nr. 33.144 van 10 oktober 1989) en van de vernietiging (arrest Raad van State, afdeling administratie, nr. 34.237 van 27 februari 1990) van administratieve akten, een zeer grote waarde wordt gehecht waardoor - om de redenen al aangehaald in 's Raads advies L. 19.946/1 van 31 mei 1990 omtrent het ontwerp dat het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II is geworden (Gedr. St., Vl. Raad, 1989-1990, nr. 365/1, blz. 118 en volgende) - de regelgeving ter zake van onderwijs vóór en na 1 januari 1989 anders te benaderen is. Door de inrichting van een specifiek rechterlijk toezicht, heeft het aan de wetgever c.q. de decreetgever voorbehouden karakter van de onderwijsaangelegenheid sindsdien aan sterkte gewonnen.

(1) Artikel 17 van de Grondwet is in werking getreden op 1 januari 1989 krachtens de overgangsbepaling bij genoemd artikel 17 en het bepaalde in artikel 82 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (Staatsblad 17 januari 1989).

Uiteraard kan het genoemde legaliteitsvereiste niet over de hele lijn eraan in de weg staan dat de decreetgever - oog hebbende voor de dynamiek van het onderwijsgebeuren en de veelheid van de in het onderwijs te reglementeren toestanden - de Executieve ermee belast of toestaat de aangelegenheden die hij aanwijst, nader te regelen. In dat geval zal de decreetgever - inzonderheid gelet op de ruimte welke voor de rechter na de wijziging van artikel 17 van de Grondwet werd gecreëerd - wel ervoor waken, eensdeels, dat wat voor de aangelegenheid essentieel en drager van het beleid is, in het decreet wordt opgenomen, anderdeels, dat in de formulering van de regelingsbevoegdheid welke aan de Executieve wordt toegekend, de criteria worden aangegeven die voor de uitwerking van de regeling richtinggevend zijn.

Dienomtrent mag nog worden opgemerkt dat de auteurs van het ontwerp kennelijk geopteerd hebben voor een zo ruim mogelijke interventie van de decreetgever in de vaststelling van de thans voorliggende rechtspositieregeling.

2. Het ontwerp strekt ertoe - mede rekening houdende met de nieuwe structuur van de inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs - de rechtspositie te regelen van het overgrote deel van het personeel dat in dit onderwijs is tewerkgesteld.

Het vervangt voor die personeelsleden de verschillende statutaire regelingen welke vooral bij de koninklijke besluiten van 29 augustus 1966, 22 maart 1969, 25 oktober 1971 en 27 juli 1979 werden vastgesteld.

.../...

Als kenmerkend voor de nieuwe regeling kunnen de volgende punten worden vermeld :

- de dienstanciënniteit wordt opgebouwd bij een lokale schoolraad of raad van bestuur; de ambtsanciënniteit valt weg;
- het recht van een personeelslid om gemuteerd te worden valt in principe weg; in de plaats komt de mogelijkheid om gemuteerd te worden; wel is in een overgangsmaatregel voorzien;
- binnen de nieuwe voorrangsregeling voor de tijdelijke aanstelling en voor de vaste benoeming wordt aan de benoemende overheid een zeker appreciatierecht toegekend;
- het stelsel van selectie en bevordering, met inbegrip van de tijdelijke aanstellingen in die ambten, wordt op een-vormige wijze uitgebouwd;
- de tuchtregering wordt gewijzigd, vooral wat de aard van de sancties en de samenstelling van de raad van beroep betreft;
- een aantal maatregelen van orde worden formeel geregeld;
- er wordt voorzien in een gedifferentieerde regeling van de beoordeling van tijdelijke en vast benoemde personeels-leden.

3. De ontworpen regeling is, volgens de gemachtigde ambtenaar, opgezet als een algemeen en eenvormig

.../...

statuut voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs. Dit oogmerk wordt evenwel niet volledig verwezenlijkt omdat eensdeels de rechtspositie van niet alle personeelsleden wordt geregeld, anderdeels niet alle materies ervan in het ontwerp worden opgenomen.

A. Van de nieuwe regeling worden uitgesloten :

- het onderwijzend personeel van het hoger onderwijs van het lange type (H.O.L.T.) (zie artikel 2, eerste lid, van het ontwerp);
- de personeelsleden welke als voordrachtgevers worden in dienst genomen (artikel 2, derde lid, van het ontwerp);
- de personeelsleden van de centrale administratieve diensten van de ARG0, wier statuut, overeenkomstig artikel 34, 3°, van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, door de Vlaamse Executieve wordt vastgesteld;
- de personeelsleden van de instellingen van het hoger zeevaartonderwijs en van de koninklijke kadettenschool, welke onderwijsinstellingen, overeenkomstig artikel 2, 2° en 3° van het ARG0-decreet, niet vallen onder de inrichtende macht van de ARG0 (zie artikel 2, eerste lid, van het decreet);
- tenslotte de personeelsleden tewerkgesteld onder arbeids-overeenkomst, welke personeelsleden niet rechtstreeks door de Vlaamse Executieve, maar door de schoolraden, raden van bestuur of instellingen bezoldigd worden (zie memorie van

.../...

toelichting p. 3 en 13; zie ook artikel 55, § 2, van het ARGO-decreet).

B. Regelingen die gebruikelijk tot de rechtspositieregeling worden gerekend en niet of slechts ten dele in het ontwerp zijn opgenomen, zijn onder meer :

- de definitie van de begrippen ambt (hoofdambt, bijambt), betrekking, opdracht en affectatie en de preciese relatie tussen die begrippen. Het onderscheid ambt/betrekking is nochtans van belang onder meer voor een goed begrip van de rechtsgevolgen die overeenkomstig artikel 37, § 3, voortvloeien uit een vaste benoeming, uit een mutatie (artikel 33) of uit een in het ontwerp niet nader geregelde overplaatsing in het belang van de dienst (artikel 56) (1);

(1) Zie onder meer in verband met het onderscheid tussen ambt en betrekking, het arrest van de Raad van State, nr. 32.708 van 6 juni 1989 inzake Van den Brandt :

"Overwegende dat men in het onderwijs wordt benoemd - tijdelijk, als stagiair, vast- in een bepaald ambt, bv. zoals verzoekster, in het ambt van lerares psychologie, opvoedkunde en methodiek in het hoger onderwijs; dat men vervolgens overeenkomstig die benoeming een betrekking toegewezen kan krijgen, dat wil zeggen een leeropdracht van een bepaald aantal uren aan een bepaalde school; dat die dualiteit op sprekende wijze tot uiting komt in de rechtsfiguur van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking; dat de aldus ter beschikking gestelde immers nog steeds bekleed is met het ambt waarin hij is benoemd, maar niet langer bekleed is met een aan dat ambt corresponderende betrekking;".

Zie ook nog de opmerkingen onder de artikelen 33 en 38.

.../...

- de bekwaamheidsbewijzen die enkel door een verwijzing naar de ter zake bestaande teksten, worden geregeld;
- de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie en de wedertewerkstelling, waaraan herhaaldelijk wordt gerefereerd, die, naar aan de Raad van State is meegedeeld, bij een afzonderlijk decreet zullen geregeld worden;
- de onderlinge voorrang tussen enerzijds de reaffectatie en de wedertewerkstelling, en anderzijds de vaste benoeming, de selectie en de bevordering, welke fragmentarisch wordt geregeld in het ontwerp.

C. Een ander punt is de terminologische en andere fricties die tussen het ontwerp en vigerende teksten blijven bestaan. In dat verband kan men wijzen op :

- artikel 9, eerste lid, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving;
- de artikelen 5 en 7 van de wet van 1 april 1960 betreffende de psycho-medisch-sociale centra;
- de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs welke blijft bestaan tot zij door de Vlaamse Executieve wordt opgeheven (zie artikel 97, § 1, van het decreet);
- artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs;

.../...

- artikel 55, §§ 1 en 3, van het ARG0-decreet.

4. Enkele bepalingen van het ontwerp hebben betrekking op de verdeling van taken in de schoot van de ARG0 (zie bijvoorbeeld de artikelen 36, § 1, en 48, § 1, van het ontwerp); zo worden bij ontstentenis van een schoolraad of een raad van bestuur, bepaalde opdrachten aan het instellingshoofd of aan de centrale raad toegekend (zie bijvoorbeeld de artikelen 20 en 28, § 1).

In zijn advies L. 19.946/1 van 31 mei 1990 bij het ontwerp dat het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II is geworden, heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, erop gewezen dat zolang dergelijke "bepalingen geen wijzigingen brengen aan de bevoegdheid welke aan de ARG0 als inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs is opgedragen, of de organisatie van de ARG0 niet essentieel raken, mag worden aangenomen dat er geen reden is om toepassing te maken van de regel vervat in artikel 17, § 2, van de Grondwet omtrent de voorgeschreven tweederde meerderheid (Gedr. St., Vlaamse Raad, 1989-90, nr. 365/1, p. 119).

Die overweging geldt ook voor de bepalingen van dit ontwerp.

Op dit punt mag tenslotte worden opgemerkt dat aan de Raad van State is meegedeeld dat een wijziging van het ARG0-decreet ter studie is om het met dit ontwerp in overeenstemming te brengen.

.../...

5. In een aantal bepalingen van het ontwerp wordt aan de centrale raad van de ARGO een soort van normerende bevoegdheid toegekend (zie de artikelen 7, 31, 44, 3°, en 55).

Bij het onderzoek van die bepalingen zal worden nagegaan in hoeverre die toewijzing van bevoegdheid aan de centrale raad, als een toewijzing van een normerende bevoegdheid moet worden gezien dan wel als een taaktoebedeling die uitsluitend de interne werking van de ARGO betreft.

6. Op het stuk van taalzuiverheid is het ontwerp aan een grondige herziening toe : aanwerven, overmaken, binnen de vijftien dagen, onvoldoende bekomen, een einde stellen aan, genieten van de voordelen van de sociale zekerheid, onderhevig aan de afhoudingen, vrij van reffectatie, meerdere kandidaten, geaffecteerd aan een instelling, mits motivering, naargelang het geval, beroep doen op, leden aangeduid door, ambtshalve ontslag, laureaatschap, in afwijking op, de vijf laatste schooljaren, het bepaalde van, enz., alle uitdrukkingen die taalonzuiver zijn.

Vraag is trouwens of van het redigeren van dit decreet niet moet worden gebruik gemaakt om sommige van die termen, die afkomstig zijn uit een bepaald Frans taalgebruik, te vervangen door Nederlandse woorden (affecteren, affectatie, vrij van reffectatie ...).

II. Bijzondere opmerkingen.

Opschrift.

Men kan het opschrift korter stellen als volgt :

.../...

"Ontwerp van decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs".

Hoofdstuk I. - Algemene bepalingen.

De inhoud van het hoofdstuk kan in het opschrift beter verwoord worden als volgt : "Algemene bepalingen en definities".

Ook artikel 1 dient in dit hoofdstuk te worden opgenomen.

Artikel 2.

1. Het artikel vangt aan met een opsomming van de verschillende categorieën van personeelsleden waarop het decreet van toepassing is, zonder dat die categorieën nader worden omschreven. Evenmin wordt in enige delegatie voorzien om de Vlaamse Executieve met die taak te belasten. Men zal daarbij niet uit het oog verliezen dat de enkele wetsbepalingen waaraan men voor de aangelegenheid in de huidige stand van wetgeving kan refereren, meestendeels met dit ontwerp bij dezes inwerkingtreding of later worden opgeheven.

2. Met "psycho-pedagogisch personeel" (vierde gedachtenstreep) wordt volgens de gemachtigde ambtenaar ver-

.../...

wezen naar het personeel dat thans in het buitengewoon onderwijs "psychologisch personeel" wordt genoemd (artikel 3, § 2, 2), van de wet van 22 juni 1964).

3. In de opsomming van de personeelscategorieën wordt ook het meesters-, vak- en dienstpersoneel vermeld. Overeenkomstig artikel 3, §§ 1, 5) en 3, 3) van de wet van 22 juni 1964 was het sinds 1 oktober 1984 niet meer mogelijk personeelsleden van deze categorie in vast verband te benoemen of tot de stage toe te laten. De kostprijs van dat personeel wordt vanaf die datum verrekend op de werkingskosten van de school.

De vermelding van die personeelsleden in artikel 2 van het ontwerp-decreet wekt de indruk dat alle leden ervan opnieuw in statutair verband worden in dienst genomen (zie ook de artikelen 16, § 1, 35, § 2 en 53). Die gevolgtrekking komt in botsing met artikel 55, § 2, van het ARGO-decreet dat uitdrukkelijk melding maakt van het contractueel meesters-, vak- en dienstpersoneel en met de memorie van toelichting volgens welke "deze personeelsleden ... ofwel contractueel worden aangeworven ofwel statutair ... De statutaire groep zal een beperkte kern voorzien, overeenkomstig het bepaalde van het politiek akkoord (hoofdstuk III, Financiering, punt 3.7)".

Volgens die uitleg zou dus een deel van het bedoelde personeel niet in statutair verband komen. Zulks komt niet tot uiting in de tekst van artikel 2.

.../...

4. In het tweede onderdeel van het eerste lid van artikel 2 worden van de toepassing van het decreet uitgesloten, de personeelsleden van het hoger onderwijs van het lange type en "van de tweede en de derde graad".

Volgens de gemachtigde van de Executieve, mag de tekst van het ontwerp niet zo worden gelezen dat de personeelsleden van de laatst genoemde instellingen van de toepassing van het decreet zouden uitgesloten zijn.

5. De bepaling van artikel 98, naar luid waarvan de ontworpen regeling vooralsnog van toepassing is op het administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel van de instellingen van het hoger onderwijs van het lange type, kan, rekening gehouden met het onder punt 2 geformuleerde voorbehoud, beter in artikel 2 worden opgenomen.

6. Met "opvangcentra" worden, zoals aan de Raad van State is meegedeeld, twee instellingen bedoeld, de ene gevestigd in Lommel, de andere in De Haan. Hun bestaan en rechtstoestand zijn tot nog toe niet wettelijk geregeld.

7. Indien moet worden verstaan onder "pedagogische centra" de in artikel 3, 1°, vermelde "pedagogische begeleidingsdiensten" die, overeenkomstig artikel 32, 5°, van het ARGO-decreet, door de centrale raad kunnen worden ingericht en onder "vormingscentra" de in artikel 3, 1°, vermelde "PMS-vormingscentra", dan lijkt het aangewezen in beide artikelen dezelfde termen te gebruiken.

.../...

8. De woorden "in het onderwijs met volledig leerplan, in het onderwijs met beperkt leerplan, in het deeltijds onderwijs, het onderwijs van sociale promotie" wijzen op de verschillende vormen waaronder het secundair onderwijs en het hoger onderwijs van het korte type kunnen verstrekt worden. Het volstaat dan ook die woorden te vervangen door de woorden "in welke vorm ook".

In het licht van wat voorafgaat en onverminderd de reserves welke daarin zijn opgenomen, wordt voorgesteld artikel 2 te redigeren als volgt :

"Artikel 2.-

§ 1. Dit decreet is van toepassing op de leden van :

- het bestuurs- en onderwijzend personeel, met inbegrip van de godsdienstleerkrachten,
- het opvoedend hulppersoneel,
- het paramedisch personeel,
- het psycho-pedagogisch, sociaal en medisch personeel,
- het technisch personeel,
- het administratief personeel en
- het meesters-, vak- en dienstpersoneel,

die door de ARG0 tewerkgesteld worden in :

.../...

- de instellingen van elk voorschools, lager, secundair en hoger onderwijs van het korte type en van de tweede en de derde graad, in welke vorm ook,
- de autonome internaten en tehuizen,
- de semi-internaten,
- de opvangcentra en
- de psycho-medisch-sociale centra, de psycho-medisch-sociale centra voor buitengewoon onderwijs, de pedagogische begeleidingsdiensten en de psycho-medisch-sociale vormingscentra.

§ 2. Dit decreet is eveneens van toepassing op het administratief personeel en het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de instellingen van het hoger onderwijs van het lange type.

§ 3. Dit decreet is niet van toepassing op de voordrachtgevers bedoeld in de artikelen 68 en 69 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs".

Artikel 3.

Begrippen die verder in het decreet niet worden gebruikt, zoals "decreet" (5°) en "net" (9°), moeten niet worden gedefinieerd.

.../...

Begrippen die slechts eenmaal voorkomen, zoals de begrippen "soort" in artikel 37 en "raadsman" in artikel 51, kunnen beter aldaar omschreven worden.

Nog andere begrippen moeten op een verschillende wijze worden gedefinieerd al naar het geval waarin zij toepassing vinden. Zo heeft het afschaffen van de proeftijd voor wervingsambten tot gevolg dat aan het begrip "vacante betrekking" (13°) een andere inhoud moet worden gegeven naargelang het gaat om een vacature in een wervingsambt dan wel om een vacature in een selectie- en bevorderingsambt.

Het begrip "instelling" wordt zowel in artikel 3, 1° en 2°, als in artikel 2, eerste lid, tweede onderdeel, omschreven. Voor de leesbaarheid van het decreet ware het beter die definities in één enkele bepaling samen te brengen.

In 3° worden de begrippen "academiejaar" voor het hoger onderwijs en "dienstjaar" voor de PMS-centra bepaald door verwijzing naar het begrip "schooljaar".

In tegenstelling met het "dienstjaar" dat in artikel 2, § 10, van de wet van 1 april 1960 betreffende de psycho-medisch-sociale centra wordt gedefinieerd, werd het begrip "schooljaar" tot nog toe, op een rechtsstreekse wijze, niet wettelijk bepaald. Aan de Raad van State is verklaard, dat het schooljaar, zoals het dienstjaar voor de PMS-centra, loopt van 1 september tot 31 augustus van het daarop volgend jaar.

Van een academiejaar lijkt geen algemeen aanvaarde definitie te bestaan.

De definiëring van het begrip "mutatie" ware beter opgenomen in artikel 30 van het ontwerp.

De verwijzing in 6° naar de "erediensten bedoeld in artikel 8 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving" impliceert dat onderwijs kan worden verstrekt in alle overeenkomstig de wet van 4 maart 1870 op het tijdelijke der erediensten erkende erediensten, met uitzondering van de anglicaanse eredienst.

Alhoewel er geen direct verband is tussen de "erkenning" van een eredienst en de bepalingen van de wet van 29 mei 1959 in verband met het godsdienstonderricht, kan de vraag gesteld worden of artikel 3, 6°, van het ontwerp niet in strijd is met de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet, in zover het met name geen regeling bevat voor de eventuele lesgevers van de anglicaanse godsdienst.

In 10° moeten, om volledig te zijn, ook de schoolraden en de raden van bestuur worden gedefinieerd.

In 12° wordt gerefereerd aan de wet van 22 juni 1964, terwijl in artikel 97 in de opheffing ervan wordt voorzien. In die omstandigheid kan het nut van de verwijzing naar de wet van 22 juni 1964 worden betwijfeld.

Gelet op het legaliteitsvereiste opgenomen in artikel 17, § 5, van de Grondwet is de delegatie die in 14°

.../...

aan de Executieve wordt gegeven, te ruim gesteld. De indeling in wervingsambten, selectieambten en bevorderingsambten, het onderscheid ertussen en de eigen leden ervan dienen, mede gelet op de rechtspraak van de Raad van State, afdeling administratie, minstens op de wezenlijke punten ervan, in het decreet te worden opgenomen (1).

Tenslotte is een definiëring als die in 16° zo algemeen dat zij zonder inhoud is; zij dient te worden geschrapt.

Rekening gehouden met wat voorafgaat en onverminderd het voorbehoud dat voor sommige definities is geformuleerd, wordt voorgesteld artikel 3 te redigeren als volgt :

"Artikel 3.-

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° de ARGO : de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs bedoeld in het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs;

(1) Zie R.v.St., arrest De Wilde, nr. 32.809, van 27 juni 1989 :

"Overwegende dat de wetgever geen definitie heeft gegeven van de begrippen wervings-, selectie- en bevorderingsambt; dat daaruit echter niet besloten mag worden dat de Koning volkomen vrij vermag te beslissen in welke van de drie categorieën hij elk in het rijksonderwijs bestaand ambt zal onderbrengen".

- 2° de centrale raad, de schoolraden en de raden van bestuur : de raden met die naam bedoeld in artikel 5 van het bijzonder decreet van 19 december 1988;
- 3° de instelling : de instellingen voor voorschools, lager, secundair en hoger onderwijs van het korte type en van de tweede en de derde graad, de autonome internaten en tehuizen, de semi-internaten, de opvangcentra, de PMS-centra, de PMS-centra voor buitengewoon onderwijs, de pedagogische begeleidingsdiensten en de PMS-vormingscentra. Het internaat toegevoegd aan een onderwijsinstelling, maakt deel uit van die instelling;
- 4° het schooljaar : de periode van 1 september tot 31 augustus van het daaropvolgend jaar voor het voorschools, lager en secundair onderwijs, evenals het academiejaar voor het hoger onderwijs van het korte type en het dienstjaar voor de PMS-centra;
- 5° de titularis : het personeelslid dat in een vacante betrekking vast benoemd, tijdelijk aangesteld of tot de proeftijd toegelaten is, met uitzondering van wie voor een tijd de tijdelijke titularis vervangt;
- 6° de bekwaamheidsbewijzen : de voor het ambt vereiste bekwaamheidsbewijzen en bij ontstentenis ervan de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen, bepaald door de Vlaamse Executieve;
- 7° de godsdienst : één van de erediensten bedoeld in artikel 8 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen in de onderwijswetgeving;

.../...

8° de godsdienstleerkrachten : de godsdienstleraar en de leermeester godsdienst".

Indien op die suggestie wordt ingegaan moeten in de verdere tekst de verwijzingen naar artikel 3 aangepast worden.

Artikel 4.

In de inleidende zin kunnen de woorden "bedoeld in dit decreet" geschrapt worden.

Om alle twijfels weg te nemen schrijve men in a) in fine : "met inbegrip ook van de zomervakantie".

In de laatste zin van b) schrijve men : "in een betrekking die niet de helft telt van ...".

Volgens de gemachtigde ambtenaar moet uit het bepaalde in c) en d) blijken eensdeels dat wie een volledige maand heeft gewerkt, 30 dagen dienstanciënniteit verwerft ongeacht of de maand 28 of 31 dagen telt, anderdeels dat hij per maand, hoogstens 30 dagen dienstanciënniteit kan verwerven.

Gelet op die toelichting kan om redenen van duidelijkheid d) worden geredigeerd als volgt :

"d) wordt een maand geacht steeds 30 kalenderdagen te tellen en kan per maand ten hoogste dertig kalenderdagen dienstanciënniteit verworven worden;".

.../...

De bepaling van punt g), naar luid waarvan gedurende een schooljaar een dienstanciënniteit van maximaal 360 dagen kan worden verworven, wordt alsdan overbodig en kan weggelaten worden.

In e) leze men :

"e) worden als diensten in het gemeenschapsonderwijs beschouwd, de diensten door het personeelslid gepresteerd in de stand dienstactiviteit alsook het verlof dat hem is toegekend overeenkomstig artikel 74. Worden eveneens ... (voorts zoals in het ontwerp)".

Artikel 5.

Het artikel herneemt grotendeels de omschrijving van het begrip "nuttige ervaring" opgenomen in artikel 3, eerste lid, van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, dat het statuut van het personeel van het rijksonderwijs regelt.

Die bepaling zou beter gesteld worden als volgt :

"De nuttige ervaring is de tijd gedurende welke een persoon, als werknemer of als zelfstandige, een beroep of een ambacht heeft uitgeoefend.

Zij wordt aangetoond op de wijze bepaald door de Vlaamse Executieve. Zolang ... (voorts zoals in het ontwerp)".

.../...

Hoofdstuk II. - Plichten.

Artikel 6.

Zoals de bepaling van het eerste lid is gesteld, moeten de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs de belangen van de Vlaamse Gemeenschap behartigen.

Het belang van de Vlaamse Gemeenschap is een op zichzelf onbepaald begrip, waaraan enkel inhoud kan worden gegeven door de Vlaamse Raad of door de Vlaamse Executieve in het kader van het door hen gevoerde beleid.

Vraag is in hoever de personeelsleden, die in de huidige structuur van het gemeenschapsonderwijs in dienst zijn van de ARGO, bijkomend gehouden zijn tot een specifieke plicht van loyaliteit tegenover de Vlaamse Gemeenschap welke niet langer hun werkgever is.

Overigens mag worden opgemerkt dat het belang van de Vlaamse Gemeenschap niet noodzakelijk samenvalt met dat van het gemeenschapsonderwijs, van de leerlingen en van de ouders.

In het tweede lid wordt, volgens de gemachtigde van de Executieve, met "consultanten" bedoeld zij die een PMS-centrum van de Gemeenschap consulteren alhoewel zij nog geen leerlingen zijn van een instelling van het gemeenschapsonderwijs.

Voorgesteld wordt dit artikel te redigeren als volgt :

.../...

"Artikel 6.-

De personeelsleden moeten het belang behartigen van het gemeenschapsonderwijs en van de instelling waarin zij tewerkgesteld zijn.

Zij behartigen daarenboven het belang van de leerlingen en van de consultants".

Artikel 7.

Het ware logischer dit artikel te stellen als volgt :

"Artikel 7.-

De personeelsleden vervullen de taken die hun worden opgedragen, persoonlijk en nauwgezet, met inachtneming van de verplichtingen welke hun door of krachtens de wet of het decreet of bij dienstorder zijn opgelegd".

Artikel 8.

Uit dit artikel blijkt niet dat de personeelsleden zich ook ten aanzien van de leerlingen op een behoorlijke wijze moeten gedragen. Daarom wordt voorgesteld het eerste en tweede lid samen te voegen in een lid, te stellen als volgt :

"De personeelsleden moeten zich in hun dienstbetrekkingen en in hun omgang met de leerlingen, de ouders van

.../...

de leerlingen en het publiek op een correcte wijze gedragen".

In het derde lid, dat dan het tweede lid wordt, schrijve men in fine : "... waardigheid van hun functie in het onderwijs".

Artikel 9.

In de tweede zin moeten de woorden "ten opzichte van de leerlingen" geschrapt worden omdat de ganse bepaling betrekking heeft op de uitoefening van het ambt.

Artikel 10.

Er wordt niet gepreciseerd welk orgaan van de ARGO aan het personeelslid toestemming moet geven om de uitoefening van zijn ambt te mogen onderbreken.

Met het oog op een efficiënte werking van het onderwijs lijkt een dergelijke toestemming te moeten worden gegeven door de hiërarchische overheid in eerste lijn, meer bepaald door het instellingshoofd.

Alsdan kan worden overwogen artikel 10 te redigeren als volgt :

"Artikel 10.-

Behoudens overmacht mogen de personeelsleden de uitoefening van hun ambt niet onderbreken zonder vooraf-

.../...

gaande toestemming van de rechtstreekse hiërarchische overheid".

Artikel 11.

Elke beschuldiging van schending van het beroepsgeheim (lees : ambtsgeheim) moet, volgens dit artikel, onder de vorm van een persoonlijke nota opgenomen worden in het beoordelings- of evaluatiedossier van het personeelslid.

Volgens de gemachtigde ambtenaar wil men het personeelslid aldus beschermen tegen loze aantijgingen : een zodanige beschuldiging wordt enkel onderzocht indien zij schriftelijk is geformuleerd, en, voor verweer, aan de betrokkene is meegedeeld. Dit komt evenwel niet tot uiting in het ontwerp.

Voor overtredingen van deontologische regels geldt daarenboven als algemene regel dat zij in het persoonlijk dossier van het betrokken personeelslid niet mogen worden opgenomen dan nadat het bestaan van de overtreding, met eerbiediging van de rechten van verdediging, behoorlijk is vastgesteld.

De enkele vermelding van de schending van het ambtsgeheim wekt ten onrechte de indruk dat alleen deze overtreding van de ambtsverplichtingen in het persoonlijk dossier moet worden opgenomen.

Die bepaling is dan ook aan herziening toe.

.../...

Artikel 12.

Volgens de memorie van toelichting gelden de deontologische regels zowel voor vastbenoemde als voor tijdelijke personeelsleden. De bestraffing van een overtreding is evenwel verschillend : "voor tijdelijken : ontslag; voor vast benoemden : één van de tuchtstraffen voorzien in artikel 58".

Een verwijzing naar een zodanige bestraffing van de tijdelijke personeelsleden ontbreekt in artikel 12. Subsidiair mag de vraag worden gesteld of in menig geval het ontslag geen te draconische maatregel zou zijn, zodat er dan helemaal niet gestraft zou worden. De ontworpen bepaling kan op dat punt nuttig worden herdacht.

De woorden "naar de vereisten van het geval" kunnen worden vervangen door de woorden "al naar het geval".

Hoofdstuk III. - Wervingsambten.

Gelet op de inhoud van dit hoofdstuk, volstaat het in het opschrift te schrijven : "Werving".

Artikel 13.

Deze bepaling hoort te worden aangevuld met een bepaling waarin wordt gesteld wat onder wervingsambt moet worden verstaan.

Artikel 14.

.../...

Naar luid van artikel 127 van de Grondwet kan geen eed worden opgelegd dan krachtens de wet. Ten gevolge van een amendement ingediend in de Senaat werd dit grondwetsartikel voor herziening vatbaar gesteld "ten einde het met een bepaling over bevoegdheden van Gemeenschappen en Gewesten aan te vullen" (Gedr. St., Senaat, 1987-1988, nr. 647/2, blz. 30). De desbetreffende verklaring van herziening werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 9 november 1987. Indien men daaruit moet concluderen dat in artikel 127 de term "wet" moet gelezen worden als wetgevende handeling van de wetgever bedoeld in artikel 26 van de Grondwet, zou een decreet niet in het voorschrijven van een eed kunnen voorzien. Men kan aanvoeren dat een zodanige lezing van artikel 127 van de Grondwet aan de inhoud van de aan de Gemeenschappen en de Gewesten verleende autonomie voorbijgaat.

Met dat voorbehoud stelle men het artikel als volgt :

"Artikel 14.-

Het personeelslid legt bij zijn indiensttreding de eed af en ondertekent de neutraliteitsverklaring van het gemeenschapsonderwijs".

Artikel 15.

Dit artikel neemt de bepaling van artikel 17 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 woordelijk over. De daarin vermelde prioriteitswetten van 3 augustus 1919 en 27 mei 1947 betreffen in hoofdzaak een regeling van toegang tot een openbaar ambt in het algemeen.

.../...

Het is zeer de vraag of bepalingen die op zulke wijze de toegang tot een openbaar ambt regelen, door de decreetgever buiten werking kunnen worden gesteld.

Een rechtszekere oplossing zou erin bestaan, de bepaling van artikel 15 uit het ontwerp te schrappen en het hiervoren vermeld artikel 17 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 niet op te heffen.

In dat geval moet artikel 97, § 2, 2°, van het ontwerp in die zin aangepast worden.

Artikel 16.

Volgens de toelichting bij artikel 35 van het ontwerp bestaat er voor de statutaire personeelsleden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel geen periode van tijdelijke aanstelling.

Vraag is dan of de bepaling van paragraaf 1 niet precieser gesteld ware als volgt :

"§ 1. De wervingsambten van het meesters-, vak- en dienstpersoneel worden begeven door vaste benoeming".

*

De werving van de godsdienstleerkrachten behoort luidens paragraaf 2 tot de bevoegdheid van de schoolraad of raad van bestuur, op voordracht van het hoofd van de betrokken eredienst.

.../...

Omdat volgens artikel 36, § 1, tweede lid, van het ontwerp de vaste benoeming van godsdienstleerkrachten door de centrale raad zal gebeuren, mag worden aangenomen dat artikel 16, § 2, van het ontwerp niet de werving van godsdienstleerkrachten in het algemeen betreft, maar veeleer de tijdelijke aanstelling van dezen.

Om die reden lijkt de bepaling van paragraaf 2 thuis te horen in afdeling 2 - Tijdelijke aanstelling en tijdelijke personeelsleden. Zij kan bovendien precieser worden gesteld als volgt : "... op voordracht van de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst".

Artikel 17.

In verband met de voorwaarden die een kandidaat moet vervullen om als tijdelijk personeelslid aangesteld te kunnen worden - voorwaarden die hij, op 7° na, ook moet vervullen om vast benoemd te worden -, dient ook verwezen te worden naar artikel 55, § 4, van het ARG0-decreet (onder tekenen van de neutraliteitsverklaring).

Bovendien moet worden opgemerkt dat, in tegenstelling met artikel 172, 5°, van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, geen leeftijdsgrens wordt gesteld voor een tijdelijke aanstelling (zie daarentegen artikel 35, § 1, 6°, waar de leeftijdsgrens voor een vaste benoeming op 50 jaar wordt bepaald).

*

.../...

Men late de inleidende zin van paragraaf 1 aanvangen als volgt : "Niemand kan als tijdelijk personeelslid worden aangesteld ...".

In 3° schrijve men : "houder zijn van het bekwaamheidsbewijs bedoeld in (artikel 3, 6°)".

Het is niet evident waarom, overeenkomstig het bepaalde in 7°, bij de centrale raad van de ARGO moet worden gekandideerd daar waar, overeenkomstig artikel 46, 1°, van het ARGO-decreet, de schoolraden of raden van bestuur over de tijdelijke aanstelling van personeelsleden beslissen.

De bepaling ware hoe dan ook, taalkundig beter geformuleerd als volgt :

"7° gekandideerd hebben bij de centrale raad in de vorm en binnen de termijn vermeld in de oproep tot de kandidaten".

In paragraaf 2 wordt voor de beoordeling van de gezondheidstoestand van de tijdelijk aangestelde personeelsleden een beroep gedaan op de medewerking van de sociaal-medische rijksdienst, ook nog de administratieve gezondheidsdienst genoemd. Deze dienst is een nationale dienst.

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft er reeds op gewezen dat de door of krachtens de Grondwet gevestigde autonomie die respectievelijk de Staat en de Gemeenschappen of Gewesten binnen hun eigen bevoegdheids-sfeer hebben, voor de Gemeenschappen en de Gewesten een principieel beletsel vormt om een rijksdienst te verplichten

.../...

zijn medewerking aan de uitvoering van Gemeenschaps- of Gewesttaken te verlenen en dat voorschriften in verband met die medewerking enkel uitwerking kunnen hebben in de mate dat en zolang de bevoegde nationale organen ermee instemmen.

De hiernavolgende opmerkingen dienen dan ook met dit voorbehoud te worden gelezen.

Luidens paragraaf 2, derde lid, geldt de beslissing van de sociaal-medische rijksdienst waarbij een personeelslid vanuit medisch oogpunt geschikt wordt bevonden om een functie in het onderwijs op te nemen, "zolang zij als personeelslid fungeren".

Die bepaling strookt niet met de uitleg in de memorie van toelichting, volgens welke "indien dit onderzoek gepasseerd is, men zolang men tijdelijk is vrijgesteld (is) van de verplichting opgelegd door artikel, § 2, eerste lid" en lijkt ook tegengesproken te worden door het bepaalde in artikel 35, § 1, 4°.

Ook op andere punten lijkt de uitleg van de memorie van toelichting onjuist te zijn.

Artikel 18.

In paragraaf 1 ware het beter te schrijven :

"§ 1. Elke aanstelling in een wervingsambt en elke wijziging ervan moeten schriftelijk worden vastgesteld en ten minste vermelden :

.../...

1° de benaming en het adres van de instelling;

2° ... (voorts zoals in het ontwerp)".

Het 4° van deze paragraaf kan beter als een apart lid geschreven worden en kan dan beginnen met : "Bovendien wordt in het geschrift vermeld of het gaat om een aanstelling ...".

*

Met de bepaling van paragraaf 2 wil men afwijken van de bestaande praktijk : de bewijslast wordt bij de ARGO gelegd door het invoeren van een wettelijk vermoeden.

Artikel 19.

Bij paragraaf 1 mag worden opgemerkt dat - tenzij het ontwerp wordt aangevuld met een overgangsbepaling - het beoogde systeem van aanwijzing na oproep in het Belgisch Staatsblad, pas vanaf het schooljaar 1992-1993 uitwerking kan hebben.

*

Naar luid van paragraaf 3 mogen ook laatstejaars-studenten kandideren mits ze vóór 15 oktober aan de centrale raad laten weten dat ze aan de gestelde voorwaarden voldoen.

.../...

Uit die bepaling kan niet met de nodige zekerheid worden afgeleid of een aanstelling kan geschieden vanaf het begin van het schooljaar dan wel vanaf de datum waarop de kandidaat heeft laten weten dat hij aan de voorwaarden voldoet.

Bovendien is in de tekst niet vermeld op welke wijze de schoolraad, de raad van bestuur of het instellingshoofd van de mededeling wordt verwittigd.

In elk geval ware paragraaf 3 duidelijker gesteld als volgt :

"§ 3. Laatstejaarsstudenten kunnen kandideren doch moeten om voor een aanstelling in aanmerking te komen uiterlijk op 15 oktober van het jaar waarin de oproep tot de kandidaten is gedaan, aan de centrale raad schriftelijk laten weten dat zij aan de aanstellingsvereisten voldoen".

Artikel 20.

Eenvoudigheidshalve schrappe men de overbodige woorden : "rekening houdend met de in artikel 21 vastgestelde prioriteitsregels".

Artikel 21.

.../...

Artikel 21 geeft de rangorde aan die bij het toewijzen van een tijdelijke aanstelling dient gevolgd te worden.

In paragraaf 1, inleidende zin, wordt verwezen naar artikel 3, 12°, in welke bepaling men verwijst naar de regelen die omtrent de bekwaamheidsbewijzen zijn vastgesteld in uitvoering van artikel 12bis, § 2, van de wet van 29 mei 1959 en van de andere aldaar genoemde wetten. Aldus wordt "de voorrang van het vereiste bekwaamheidsbewijs op het voldoende geachte bekwaamheidsbewijs" in dit decreet niet dan langs een verwijzing opgenomen. De vraag mag worden gesteld of die voorrangsregeling niet zo belangrijk is dat zij ook in de regeling van de rechtstoestand van de personeelsleden best zou opgenomen worden.

Indien men de voorrang van de vereiste op de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen in dit ontwerp, in een afzonderlijk artikel, zou opnemen, kunnen de bepalingen van de eerste twee leden van paragraaf 1 als volgt worden geredigeerd :

"§ 1. Voor tijdelijke aanstellingen hebben voorrang :

1° de personeelsleden die bij de schoolraad, de raad van bestuur of, bij ontstentenis hiervan, in de instelling waar de betrekking te begeben is, in het te begeben ambt minstens 480 dagen dienstanciënniteit hebben in hoofdambt;

2° de personeelsleden die

.../...

- a) ofwel bij de schoolraad, de raad van bestuur of, bij ontstentenis hiervan, in de instelling waar de betrekking te begeven is, minstens 240 en hoogstens 479 dagen dienstanciënniteit hebben in hoofdambt;
- b) ofwel minstens 720 dagen dienstanciënniteit hebben in hoofdambt in het gemeenschapsonderwijs.

De overheid kan slechts onder de kandidaten van de in het eerste lid, 2°, bedoelde groep kiezen indien er geen kandidaten meer zijn die zich in de in het eerste lid, 1°, bedoelde groep bevinden. Na uitputting van de in het eerste lid, 1° en 2°, bedoelde groepen kan de overheid uit de andere kandidaten kiezen".

Zo men niet ingaat op de suggestie om de voorrang van het vereiste bekwaamheidsbewijs op het voldoende geachte bekwaamheidsbewijs uitdrukkelijk in dit ontwerp op te nemen, kan men paragraaf 1 beter laten beginnen als volgt :

"Onverminderd de toepassing van de regels betreffende het bekwaamheidsbewijs, hebben voor tijdelijke aanstelling voorrang : ...".

*

In het laatste lid van paragraaf 1 schrijve men :

"De voorrang kan niet worden ingeroepen door diegenen die tijdens de laatste vijf schooljaren geen diensten hebben gepresteerd in het gemeenschapsonderwijs".

.../...

*

Men stelde paragraaf 4 als volgt :

"§ 4. De prioriteit wordt bepaald op de dag waarop de betrekking vrijkomt".

Artikel 22.

In fine van paragraaf 1, eerste lid, schrijve men :

"... gemotiveerd beoordelingsverslag op dat in voorkomend geval eindigt ...".

*

In paragraaf 2 schrijve men, in het eerste lid, "... binnen zeven kalenderdagen na kennisneming ervan ...".

Het tweede lid ware beter gesteld als volgt :

"Het hoofd van de instelling zendt het beoordelingsverslag samen met het bezwaar binnen zeven kalenderdagen na de ontvangst van het bezwaar aan de administrateur-generaal van de ARGO. Binnen zeven dagen van die verzending gelast de administrateur-generaal een lid van zijn diensten om binnen dertig dagen volgende op de aanwijzing een onderzoek ter plaatse te verrichten".

.../...

Het derde lid stelle men als volgt :

"Het betrokken personeelslid wordt door het door de administrateur-generaal aangewezen personeelslid gehoord, minstens behoorlijk opgeroepen".

*

Omdat men voor de andere leerkrachten ook de gegevens niet vermeldt waarop de beoordeling steunt, stelle men paragraaf 3 beter als volgt :

"§ 3. De godsdienstleerkrachten worden beoordeeld door het instellingshoofd. In die beoordeling mag geen rekening worden gehouden met de beroepsbekwaamheid en de pedagogische bekwaamheid van de betrokkene. Deze zijn bij uitsluiting zaak van de pedagogische begeleidingsdiensten van de betrokken godsdienst".

De laatste volzin hoort thuis in hoofdstuk II dat de plichten betreft.

*

Het is niet duidelijk waarom, in paragraaf 4, in een georganiseerd administratief beroep tegen een tweede negatieve beoordeling alleen wordt voorzien voor de personeelsleden die zich kunnen beroepen op een voorrang als bepaald in artikel 21, § 1.

.../...

Volgens de gemachtigde ligt de reden van dit onderscheid in het feit dat de anderen minder lang in dienst zijn. Vraag is dan waarom de in artikel 88 bedoelde personeelsleden ook niet over een zelfde mogelijkheid van beroep beschikken.

Met dat voorbehoud wordt voor paragraaf 4 de volgende tekst in overweging gegeven :

"§ 4. Onverminderd het bepaalde in § 2, kan het personeelslid dat in dienst werd genomen met toepassing van de voorrangsregeling bepaald in artikel 21, langs de hiërarchische weg opkomen tegen de beoordeling bedoeld in § 2, laatste lid.

De procedureregels in zake tuchtregeling zijn van overeenkomstige toepassing.

Het beroep is opschortend.

Indien wordt ingegaan op het beroep, vervalt de beoordeling "onvoldoende" en wordt zij uit het dossier verwijderd".

Artikel 23.

1. Als het de bedoeling is met het bepaalde in paragraaf 1, d), een redelijke termijn te laten zowel voor de betrokkene als voor de instelling, dient erop gewezen te worden dat indien het bericht bijvoorbeeld op 31 maart

.../...

ontvangen wordt, de afdanking op 1 april ingaat. Vraag is of dit wel de bedoeling is.

2. Het bepaalde in paragraaf 1, e), naar luid waarvan de tijdelijke aanstelling steeds afloopt op het einde van het schooljaar waarvoor zij is gedaan, betekent een ommekeer ten overstaan van de gevestigde rechtspraak volgens welke een aanstelling voor onbepaalde tijd over de vakantieperiodes heen doorloopt. Vraag is of de nieuwe bepaling onmiddellijk van toepassing is, met name op de aanstellingen welke vóór de inwerkingtreding van dit besluit voor onbepaalde tijd zijn gedaan.

3. In paragraaf 1, g), mag de verwijzing naar artikel 82 geschrapt worden.

4. Men zal opmerken dat wie bij de indienstneming niet aan de gestelde voorwaarden voldeed, in artikel 23 niet wordt vermeld als het personeelslid van wie de opdracht van rechtswege en zonder vooropzeg eindigt.

Artikel 25.

Men stelle de eerste volzin als volgt :

"Een tijdelijk personeelslid kan zijn ambt neerleggen met inachtneming van een opzeggingstermijn van zeven kalenderdagen. Het instellingshoofd kan met een

.../...

kortere termijn instemmen". Die instemming blijkt uit een geschrift.

Artikel 26.

In paragraaf 1 vervange men "op voordracht" door "na advies".

In paragraaf 3, eerste lid, vervange men "gehandhaafd" door "gegeven" en "het hoofd van de eredienst" telkens door "de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst".

Artikel 27.

Men stelle paragraaf 2 als volgt :

"§ 2. Wanneer het personeelslid wiens aanstelling met toepassing van de artikelen 26 en 27, § 1, wordt beëindigd, reeds eerder bij tuchtmaatregel was teruggezet tot de tijdelijke aanstelling, wordt, zo nodig, de duur van de opzeggingstermijn verlengd in functie van het aantal werkdagen die krachtens de werkloosheidsreglementering zijn vereist om op werkloosheidsuitkering te kunnen aanspraak maken.

Tijdens die opzeggingstermijn geniet het personeelslid de bruto-wedde verbonden aan het ambt waarin het, voor zijn terugzetting, vast benoemd was.

.../...

Het personeelslid kan geheel of gedeeltelijk afstand doen van die opzeggingstermijn.

Artikel 23, § 1, e), is niet van toepassing op dit personeelslid".

De bepaling in het ontwerp, volgens welke "deze wedde onderhevig is aan de afhoudingen die worden toegepast op de wedde van een tijdelijk personeelslid" is weggelaten, eensdeels omdat de Gemeenschappen en de Gewesten niet bevoegd zijn om de toepassing of het toepassingsgebied van de sociale zekerheid voor werknemers te regelen, anderdeels omdat, krachtens artikel 9, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, de tijdelijke personeelsleden onderworpen zijn aan onder meer de regeling inzake arbeidsvoorziening en werkloosheid voor werknemers.

Artikel 28.

Paragraaf 3 ware beter als volgt gesteld :

"§ 3. De lijst wordt aan de centrale raad gezonden; hij is voor deze niet bindend".

Dit geldt ook voor artikel 42, § 3.

*

.../...

Paragraaf 5, tweede lid, ware duidelijker als volgt gesteld :

"De Vlaamse Executieve kan voor de categorieën van personeelsleden die ze aanwijst, de vaste benoeming afhankelijk maken van een onderwijsopdracht waarvan zij het minimum bepaalt".

Om deze tekst bestaanbaar te maken met artikel 17, § 5, van de Grondwet moet hij tevens aangevuld worden met de vermelding van de criteria die de Vlaamse Executieve bij de aanwending van de delegatie zal moeten volgen.

*

Tenslotte moet worden opgemerkt dat artikel 28 niet voorziet in een publicatie van vacant verklaarde betrekkingen. Wel wordt in artikel 35, § 1, 3°, melding gemaakt van een oproep tot de kandidaten.

Artikel 29.

Dit artikel kan als volgt worden gesteld :

"Een betrekking die hetzij deel uitmaakt van een instelling, afdeling, vestigingsplaats, graad, cyclus of andere onderverdeling die ingevolge de toepassing van rationalisatieregelen in progressieve opheffing is, hetzij slechts voor een beperkte duur kan worden ingericht, komt niet in aanmerking voor een vacantverklaring of een benoeming in vast verband".

.../...

Artikel 30.

Uit de plaats die zij inneemt in hoofdstuk III - Wervingsambten, kan worden afgeleid dat de mutatieregeling, zoals zij is gesteld, enkel geldt voor de wervingsambten. Niettemin kan, naar luid van artikel 40, 2°, ook een selectie- of bevorderingsambt door mutatie toegewezen worden. Vraag is dan of de procedure vastgesteld in de artikelen 30 tot 33, tevens voor de selectie- en bevorderingsambten van toepassing is. Indien dat zo is, dient afdeling 4 bij voorkeur als een afzonderlijk hoofdstuk te worden gestructureerd en dient, duidelijkheidshalve, in de desbetreffende bepalingen uitdrukkelijk te worden aangegeven voor welke ambten de mutatieregeling geldt.

Dit hoofdstuk zou dan, zoals bij artikel 3, 4°, is gesuggereerd, kunnen aanvangen met een definitie van het begrip "mutatie", mogelijk te stellen als volgt :

"De mutatie bestaat in het toewijzen van een andere betrekking van het ambt waarin het personeelslid vast benoemd is. Zij geschiedt niet dan op diens verzoek".

*

Artikel 30 betreft de mogelijkheid van mutatie. Zij kan door de centrale raad toegekend worden, op verzoek van het personeelslid en met het akkoord van de schoolraad of raad van bestuur waarbij de betrekking vacant is. Behoudens het geval bepaald in artikel 92 heeft het personeelslid in het gemeenschapsonderwijs, zoals hoger al is vermeld,

.../...

voortaan geen recht meer op mutatie. Het recht wordt een mogelijkheid.

Uit artikel 30, gelezen in samenhang met artikel 34, volgt dat in het eerste lid van artikel 30 de woorden "en voor zover de betrekking op dezelfde datum nog voldoet aan de voorwaarden van artikel 34" als overbodig mogen geschrapt worden.

De volgende redactie wordt in overweging gegeven :

"Artikel 30.-

Een vacant verklaarde betrekking kan aan het personeelslid dat erom verzoekt, bij mutatie worden toegewezen voor zover de betrekking, overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen, niet bij wege van reaffectatie of wedertewerkstelling moet worden toegewezen aan een wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gesteld personeelslid.

De mutatie van een godsdienstleerkracht kan enkel geschieden met de instemming van de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst".

Artikel 31.

De delegatie die hier aan de centrale raad wordt gegeven betreft de interne werking van de ARG0. Zij ware beter gesteld als volgt :

"Artikel 31.-

.../...

De centrale raad bepaalt de wijze waarop de aanvragen tot mutatie worden ingediend.

Artikel 32.

In het eerste lid is sprake van de "personeelsleden die de voorwaarden voor mutatie vervullen". Uitgezonderd het vereiste van een vacante betrekking, worden in het ontwerp geen voorwaarden vastgesteld. Het ontwerp vertoont dus een leemte op dat punt.

Uit dit lid blijkt evenmin of bij mutatie naar een instelling die onder een andere schoolraad of raad van bestuur ressorteert, ook de instemming vereist is van de schoolraad of raad van bestuur waarbij het personeelslid te voren tewerkgesteld was. Vraag is of zulks de bedoeling is.

Onder dit voorbehoud vulle men artikel 32, eerste lid, aan als volgt :

"... vervullen, kan de schoolraad of de raad van bestuur van de instelling waar de betrekking vacant is, één kandidaat voordragen aan de centrale raad. Deze bepaalt de dag waarop de mutatie geschiedt".

In het tweede lid lijkt men te moeten schrijven, althans indien de tekst strookt met de bedoeling van de auteurs :

.../...

"... bestuur beslist de centrale raad over de mutatie, zonder voordracht of voorafgaande raadpleging" (1).

Vraag is of de mutatie en de daarmee gepaard gaande toewijzing van een betrekking of opdracht niet schriftelijk moeten vastgesteld worden op de wijze bepaald in artikel 18, § 1, van het ontwerp.

Artikel 33.

Met betrekking tot dit artikel rijst andermaal de vraag welke de relatie is tussen een ambt, een betrekking, een affectatie en een opdracht. Krijgt een personeelslid dat vast is benoemd in een bepaald ambt en aan wie een met dat ambt overeenstemmende betrekking toegewezen wordt, ook niet automatisch een affectatie en een opdracht (zie in dat verband Raad van State, afdeling administratie, arrest nr. 32.708 van 6 juni 1989 inzake Van den Brandt) ?

De eenvoudigste oplossing kan erin bestaan dat de ganse aangelegenheid tot twee beslissingen zou worden beperkt : de ene waarbij het personeelslid wordt benoemd in een ambt, de andere waarbij aan de benoemde een betrekking, een opdracht en een plaats wordt toegewezen. In ieder geval is het zo dat wanneer men een onderscheid tussen ambt, betrekking, opdracht en affectatie wenst te behouden, met even

(1) Vergelijk evenwel met het bepaalde in artikel 43, § 2, laatste lid.

zo veel onderwerpen van beslissingen, op dat punt klaarheid moet worden gecreëerd.

Voor het overige mag verwezen worden naar de opmerking onder artikel 38.

Artikel 34.

Er mag worden aan herinnerd dat het begrip "wervingsambt" in dit decreet niet omschreven wordt.

In 1° schrijve men : "... of wedertewerkstelling ...".

Artikel 35.

In de inleidende zin van paragraaf 1 schrijven men :

"Onverminderd de benoemingsvoorwaarden van toepassing in het hoger onderwijs van het korte type bepaald in artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, kan niemand ... niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 17, met uitzondering van § 1, 7°, en ...".

Voorts schrijven men in 1° :

"... ten minste 720 dagen dienstanciënniteit telt ...".

.../...

Indien met de tweede zin van 1° wordt bedoeld dat voor de vaste benoeming van het onderwijzend personeel dat enkel een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs bezit, door de lokale raden of bij ontstentenis ervan, door de centrale raad benevens een dienstanciënniteit van 360 dagen in het betrokken ambt, bijkomend een zelfde dienstanciënniteit voor het vak of de specialiteit van de vacant verklaarde betrekking kan worden geëist, dient zulks in het ontwerp te worden verduidelijkt.

In 2° moet worden verduidelijkt of wordt bedoeld de betrekking welke het personeelslid tot dan heeft bekleed, of die waarin het vast benoemd zal worden. In het eerste geval kan de bepaling beter opgenomen worden in 1° dat de dienstanciënniteit in een ambt betreft. In het tweede geval gaat het niet om een voorwaarde waaraan de kandidaat moet voldoen, maar eerder om een voorwaarde waaronder de benoeming in vast verband kan geschieden.

In 3° schrijve men, om taalkundige redenen :

"3° gekandideerd heeft in de vorm en binnen de termijn vermeld in de oproep tot de kandidaten;".

In 4° wordt verwezen naar de lichamelijke geschiktheid "zoals vastgesteld in de ter zake geldende reglementaire bepalingen". Naar luid van artikel 17, § 2, derde lid, geldt de beslissing van de sociaal-medische rijksdienst, waarbij een personeelslid medisch geschikt wordt be

.../...

vonden voor een tijdelijke aanstelling, zolang hij als personeelslid in het onderwijs fungeert. Vraag is of er geen contradictie bestaat tussen beide bepalingen.

Overigens moet worden opgemerkt dat voor de tijdelijke aanstelling het onderzoek naar de lichamelijke geschiktheid uitvoerig geregeld wordt in artikel 17, § 2, van het ontwerp, terwijl voor de vast benoemde personeelsleden verwezen wordt naar de "ter zake geldende reglementaire bepalingen". Die bepalingen komen voor een groot deel voor in het koninklijk besluit van 22 maart 1969, dat, luidens de artikelen 97, § 2, 2° en 101 wordt opgeheven op 1 april 1990. Die opmerking geldt ook voor de laatste zin van artikel 94.

Met betrekking tot 5° heeft de gemachtigde ambtenaar geen uitsluitel kunnen geven over de vraag of de kandidaat dan wel de betrekking, zoals in artikel 64, § 1, eerste lid is gesteld, "vrij moet zijn van de verplichting van reffectatie en wedertewerkstelling".

Vermits voor een tijdelijke aanstelling geen leeftijdsgrens is bepaald, is het mogelijk dat tijdelijk aangestelde personeelsleden, alhoewel zij beroep kunnen doen op de voorrangsregeling bepaald in artikel 21, § 1, 1°, op grond van het bepaalde in 6° niet voor benoeming in vast verband in aanmerking komen.

In fine van de eerste zin van paragraaf 2 schrijven : "... gepresteerd onder het contractueel stelsel".

.../...

In paragraaf 3 schrijve men :

"§ 3. Voor het bepalen van de in §§ 1 en 2 bedoelde dienstanciënniteit, wordt, in afwijking van artikel 4, a), het aantal gepresteerde dagen niet met 1,2 vermenigvuldigd".

Artikel 36.

Men leze in paragraaf 1, eerste lid : "De schoolraad of de raad van bestuur draagt, onder zijn personeelsleden die kandidaat zijn voor een vaste benoeming en aan de benoemingsvereisten voldoen, per betrekking die bij hem vacant is, één kandidaat voor aan de centrale raad. Het dossier ...".

Volgens de memorie van toelichting kan de centrale raad de voorgedragen kandidaat benoemen of afwijzen; een personeelslid dat niet werd voorgedragen, kan hij niet benoemen. Dat blijkt niet uit de tekst van paragraaf 1.

Het vierde lid, dat betrekking heeft op de benoeming van alle personeelsleden, dient logischerwijze de bepaling van het derde lid vooraf te gaan.

Het derde lid, dat het vierde lid zou worden, kan dan gesteld worden als volgt :

"Een godsdienstleerkracht wordt door de centrale raad vast benoemd, op voordracht van de bevoegde instantie

.../...

van de betrokken godsdienst en, zo die er is, op voorstel van de schoolraad of de raad van bestuur".

Uit de woorden "bij ontstentenis van meerdere kandidaten die van de voorrang genieten zoals bepaald in artikel 21, § 1, 1°" kan volgen dat de voorrangsregeling die geldt voor de tijdelijke aanstellingen, binnen bepaalde grenzen ook geldt voor de benoeming in vast verband. Het is evenwel niet duidelijk in welke mate de voorrangsregeling in dat geval speelt.

Voorgesteld wordt - om redenen van eenvoud - paragraaf 3 te redigeren als volgt :

"§ 3. Onverminderd de reglementering inzake terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, reaffectatie en wedertewerkstelling, kan een vast benoemd personeelslid dat in meer dan één instelling een volledige of onvolledige opdracht vervult, aanspraak maken op een uitbreiding van zijn opdracht in één van de betrokken instellingen als compensatie voor uren die hij in een andere instelling verliest, op voorwaarde dat de uren, waarop de uitbreiding slaat, tot de opdracht van een tijdelijk aangesteld personeelslid behoren".

Artikel 37.

Men formule de bepaling van paragraaf 1 als volgt :

.../...

"De centrale raad wijst de instelling aan waar het vast benoemde personeelslid zijn betrekking opneemt. Die aanwijzing vermeldt de omvang van de opdracht".

Men mag opmerken dat omtrent de vaste benoeming zelf, geen regel is opgenomen als die welke in artikel 18, § 1, met betrekking tot de tijdelijke aanstellingen voorkomt.

Paragraaf 2 regelt het bijzondere geval van het personeelslid dat vast benoemd wordt in een betrekking gespreid over meer dan één schoolraad, raad van bestuur of instelling. Die bepaling ware beter opgenomen in artikel 36, § 1.

In paragraaf 3 worden de rechtsgevolgen van de vaste benoeming geregeld. Bij ontstentenis van enige commentaar in de memorie van toelichting is het niet duidelijk welke de precieze draagwijdte van die bepaling is. In elk geval lijkt zij in een afzonderlijk artikel te moeten worden opgenomen.

Artikel 38.

Dit artikel luidt als volgt :

"Een personeelslid verliest zijn benoeming in een bepaald ambt door een benoeming in een ander ambt binnen de perken van de omvang van de opdracht van het ambt van de nieuwe benoeming".

.../...

Volgens de memorie van toelichting maakt dit artikel een einde aan de discussie over de vraag "of men al dan niet twee benoemingen tegelijk kan bekomen : bijvoorbeeld een benoeming voltijds H.S.O. en daarnaast een benoeming voltijds H.O.K.T." (zie in dat verband Raad van State, afdeling administratie, arrest De Bruycker nr. 30.231 van 7 juni 1988 en arrest Leynen nr. 32.765 van 20 juni 1989).

Deze tekst - die een uitdrukking is van de zienswijze dat men in het gemeenschapsonderwijs niet in meer dan een ambtelijke hoedanigheid vast benoemd kan zijn - is te algemeen en te absoluut gesteld om een dergelijke materie afdoende te regelen.

Het ware beter in het artikel alleen de grenzen in te schrijven vanaf waar er onverenigbaarheid tussen benoemingen ontstaat en de Executieve te belasten de nadere regeling ervan vast te stellen. Een andere oplossing kan zijn dat men in het ontwerp als regel stelt dat in de laatste benoemingsakte de toestand van de benoemde in zijn geheelheid moet worden aangegeven.

Hoofdstuk IV. - Evaluatie.

Artikel 39.

Er is een onevenwicht in de opbouw van het ontwerp : voor de tijdelijke personeelsleden worden de beoordeling en de mogelijkheid om een bezwaarschrift in te dienen tegen een "onvoldoende" beoordeling, geregeld in het decreet

.../...

(artikel 21), terwijl zij voor de vast benoemde personeelsleden zullen geregeld worden door de Executieve (artikel 39, §§ 1 en 3). Het ontwerp is op dat punt aan aanvulling toe. Mocht de delegatie toch behouden blijven, moet ze wel precieser worden geformuleerd, met vermelding van de essentiële gegevens omtrent de mogelijkheid van beroep.

In het derde lid schrijve men : "De evaluatie betreft de pedagogische waarde, de geschiktheid ...".

Met betrekking tot paragraaf 2 mag worden verwezen naar de opmerkingen geformuleerd bij artikel 22, § 3.

Hoofdstuk V. - Selectie en bevordering.

In de huidige stand van de reglementering onderscheidt de notie selectieambt zich fundamenteel van de notie bevorderingsambt door het feit dat wie bevorderd wordt, functioneel niet meer is wat hij voorheen was : de tot directeur bevorderde onderwijzer bijvoorbeeld is niet langer onderwijzer, terwijl diegene die benoemd wordt in een selectieambt wel functioneel blijft wat hij is : de onderwijzer aan een oefenschool bijvoorbeeld blijft een onderwijzer.

In overeenstemming hiermee eist het koninklijk besluit van 22 maart 1969 enerzijds voor een benoeming in een bevorderingsambt, het slagen voor een examen, anderzijds voor een benoeming in een selectieambt, dat men gedurende een bepaalde tijd met voldoening een ambt heeft uitgeoefend dat in verhouding staat tot het selectieambt. Een perso-

.../...

neelslid kan voor een benoeming in een selectieambt eerst geselecteerd worden in een bepaalde richting, wanneer het in die richting een bepaalde tijd met voldoening op het gewone niveau heeft gefungeerd en zodoende zonder examen - het neemt immers niet een nieuwe functie op, maar oefent dezelfde functie alleen op een hoger niveau uit - geacht kan worden naar het hogere niveau te kunnen overstappen (zie arrest van de R. v. St., nr. 32.809, van 27 juni 1989, inzake De Wilde).

Met het ontwerp wordt thans zowel voor de selectie- als voor de bevorderingsambten een akte van bekwaamheid en een proeftijd vereist (zie artikel 44 van het ontwerp). Vraag is of het in die omstandigheden nog zinvol is het onderscheid tussen beide soorten van ambten in stand te houden.

Artikel 40.

Het ware aangewezen vooraf te bepalen in welke gevallen een betrekking in een selectie- of bevorderingsambt vacant is.

Artikel 41.

Voor de redactie van die bepaling wordt verwezen naar het tekstvoorstel geformuleerd bij artikel 29.

.../...

Artikel 42.

Indien het de bedoeling is de vacante betrekkingen bedoeld in artikel 42, op een zelfde manier en inzonderheid op hetzelfde tijdstip door de schoolraden, raden van bestuur of instellingen te laten meedelen als de wervingsambten, bedoeld in artikel 24, dient in beide artikelen een zelfde opbouw te worden gevolgd.

Gelet op de omschrijving van het begrip "instelling" in artikel 3 van het ontwerp, kunnen in paragraaf 2, 1°, de woorden "of in het centrum" geschrapt worden.

In paragraaf 2, 2°, dient expliciet te worden vermeld hoe rekening moet worden gehouden met de "stabiliteit voor (men leze : van) de betrekking na 1 januari volgend op de oproep".

In paragraaf 4 schrappe men, gelet op het bepaalde in paragraaf 3, de woorden "na advies van de betrokken schoolraden, raden van bestuur of instellingshoofden".

In paragraaf 5 schrijve men in fine van het eerste lid : "... toelating tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt".

In het tweede lid schrijve men :

"... van de openstaande betrekkingen en vermeldt de vorm waarin en de termijn waarbinnen de kandidaturen moeten worden ingediend".

.../...

Artikel 43.

De Executieve zal moeten nagaan of met "de motivering", waarvan sprake in paragraaf 1, tweede lid, niet "de voordracht" van de kandidaten wordt bedoeld.

Naar luid van paragraaf 2, eerste en tweede lid, kan de centrale raad - mits motivering van de afwijzing van de voorgedragen kandidaturen - een niet voorgedragen kandidaat in een selectie- of bevorderingsambt benoemen. Die bepaling is strijdig met artikel 46, 3°, van het ARG0-decreet, luidens welk de schoolraad en de raad van bestuur aan de centrale raad de kandidaten voordragen voor vaste benoeming in wervings-, selectie- of bevorderingsambten in onderwijsinstellingen die onder hen ressorteren.

Die bepalingen dienen bijgevolg herzien te worden.

Het derde lid van paragraaf 2 kan als volgt gere-
digeerd worden :

"Bij ontstentenis van een schoolraad of een raad van bestuur wint de centrale raad het met redenen omkleed advies van het hoofd van de instelling in behalve indien het de benoeming van een instellingshoofd betreft".

De bepaling van paragraaf 3 is een parallelbepaling van artikel 36, § 4.

.../...

Het volstaat dan ook te schrijven :

"§ 3. Een personeelslid kan, met ingang van 1 januari volgend op de oproep tot de kandidaten, tot de proeftijd toegelaten worden in een betrekking van een selectie- of bevorderingsambt voor zover die betrekking op die datum nog vacant is".

Artikel 44.

Deze bepaling betreft de voorwaarden waaraan een personeelslid moet voldoen om tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt toegelaten te worden.

Men schrijve dan ook in de inleidende zin :

"Om toegelaten te worden tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt moet het personeelslid, op het ogenblik van de oproep tot de kandidaten, voldoen aan de volgende voorwaarden".

In 1° leze men : "... van de betrokken personeels-categorie".

In 4° schrijve men : "bij de laatste evaluatie niet de beoordeling "onvoldoende" hebben gekregen"; in 5° : "bij de centrale raad bij een ter post aangetekende brief gekandideerd hebben in de vorm en binnen de termijn vermeld in de oproep tot de kandidaten".

.../...

Artikel 45.

Taalkundig lijkt het beter in fine te schrijven :
"... als hoofdamt".

Artikel 46.

In het ontwerp is nergens bepaald dat er een hoofd van de pedagogische begeleidingsdiensten zal zijn, noch hoe dat wordt aangewezen. Artikel 32, 5°, van het ARG0-decreet geeft de centrale raad de bevoegdheid eigen pedagogische begeleidingsdiensten in te richten. Luidens artikel 5, § 2, van hetzelfde decreet "kan" de centrale raad voor de onderwijsbegeleidende diensten die onder de ARG0 ressorteren doch geen onderwijsinstellingen zijn, in bestuurslichamen voorzien.

Het tweede lid van paragraaf 3 is onleesbaar en moet grondig worden herzien.

Artikel 48.

Uit paragraaf 4, eerste zin, gelezen in samenhang met het bepaalde in paragraaf 1, volgt dat na verloop van de periode van ten hoogste 30 kalenderdagen, alleen de centrale raad bevoegd is om de aanstelling als waarnemend personeelslid te verlengen.

.../...

De laatste zin van paragraaf 4 is dan ook meer toelichting dan norm.

In paragraaf 5 leze men : "... artikel 23, § 1, a), b) en c)".

Artikel 51.

Aangezien de beslissing tot ontslag door de centrale raad wordt genomen, gaat het in b), 1°, niet om een "beslissing", doch om een voorstel tot verwijdering (vgl. met het bepaalde in het tweede lid).

Dienvolgens schrijve men in b) :

"b) uit het ambt worden verwijderd, bij een met redenen omklede beslissing van de centrale raad, op voorstel aangenomen door tweederde van de stemgerechtigde leden van de betrokken schoolraad of raad van bestuur en op verslag uitgebracht door de bijzondere commissie bedoeld in artikel 46, § 3".

Ter bescherming van de rechten van het te verwijderen personeelslid, bedoeld in het tweede lid, ware het beter, het formuleren van een voorstel tot verwijdering niet te laten afhangen van het initiatief van de centrale raad. Daarom wordt voorgesteld de bepaling aan te passen als volgt :

.../...

"Wanneer een personeelslid verwijderd wordt uit een selectie- of beoordelingsambt dat niet ressorteert onder een schoolraad of een raad van bestuur, moet de bijzondere commissie behalve het in het vorig lid bedoelde verslag bijkomend bij tweederde meerderheid van haar leden de verwijdering van het personeelslid voorstellen".

In het derde lid schrijve men :

"Het betrokken personeelslid moet in elke fase van de procedure gehoord, tenminste behoorlijk opgeroepen worden. Het mag zich laten bijstaan door een advocaat, een afgevaardigde van een erkende vakorganisatie of een personeelslid van het gemeenschapsonderwijs".

Men zal minstens in de memorie van toelichting moeten aangeven wat met "een fase van de procedure" wordt bedoeld. Een alternatieve oplossing kan erin bestaan dat om redenen van efficiëntie en objectiviteit de betrokkene alleen door de bijzondere commissie moet worden gehoord. Dat vergt wel een tekstaanpassing.

Artikel 52.

De eerste volzin dient geschrapt te worden. Het komt de rechter toe te oordelen of het al of niet om een verkapte tuchtsanctie gaat. De decreetgever mag de administratieve rechter ter zake niet a priori binden. Dit artikel dient bijgevolg te vervallen.

.../...

Hoofdstuk VI. - Overname van onderwijsinstellingen.

Artikel 54.

Het opschrift van hoofdstuk VI ware, gelet op de inhoud van zijn enig artikel 54, beter gesteld als volgt :

"Rechten van de personeelsleden bij de overneming van onderwijsinstellingen".

*

Volgens de memorie van toelichting bekomen de personeelsleden van de overgenomen instellingen op hun verzoek de hoedanigheid van personeelslid van het gemeenschapsonderwijs. In paragraaf 1 dienen de woorden "van rechtswege" bijgevolg geschrapt te worden. In dezelfde bepaling schrijven men "... de hoedanigheid van personeelslid".

De bepaling van paragraaf 2 ware accurater gesteld als volgt :

"§ 2. Personeelsleden die ... Vlaamse Gemeenschap, gaan, al naar het geval, als tijdelijk of vast benoemd personeelslid over naar het gemeenschapsonderwijs".

*

.../...

Paragraaf 3 betreft de personeelsleden die bij de overneming van de onderwijsinstelling, een selectie- of bevorderingsambt uitoefenen. De bescherming van de rechtspositie van die personen is in het ontwerp niet sluitend geregeld. De voorwaarden waaraan zij moeten voldoen om dat ambt te behouden, zijn niet met de nodige precisie aangegeven. Zoals de tekst is gesteld, moeten zij vast benoemd zijn in het gemeenschapsonderwijs (zie artikel 44), daar waar het bij bepaling gaat om personen die buiten het gemeenschapsonderwijs tewerkgesteld waren.

Paragraaf 3 moet derhalve worden herzien. In het tweede lid moet overigens ook de "raad van bestuur" zijn instemming met de overdracht betuigen.

*

In paragraaf 4 wordt voor de gelijkstelling van diensten geen rekening gehouden met de wijze van berekening van de voorrang bedoeld in artikel 21. In dat artikel wordt immers een onderscheid gemaakt tussen de dienstanciënniteit verworven bij de schoolraad of de raad van bestuur, of bij ontstentenis ervan, de instellingen en de dienstanciënniteit in andere scholen.

Die bepaling is dus aan aanvulling toe.

.../...

Hoofdstuk VII. - Maatregelen van orde.

De artikelen 55, 56 en 57 betreffen maatregelen van orde.

Uit het arrest van de Raad van State, nr. 24.670 van 21 september 1984 inzake Ghijssels, blijkt dat een maatregel van orde ertoe strekt de goede werking van de dienst te verzekeren of haar eventueel te herstellen na een verstoring van die werking door het gedrag van personeelsleden. Zij onderscheidt zich van de tuchtstraf omdat zij niet de bestraffing van een storend gedrag, maar enkel de goede werking van de dienst beoogt en ook dienvolgens los van elke verstoring van de dienst kan genomen worden.

Ordemaatregelen kunnen dan ook, al naar de noodwendigheden van de dienst, onder verscheidene vormen genomen worden.

Blijkens de memorie van toelichting worden in hoofdstuk VII slechts twee ordemaatregelen bedoeld, met name de overplaatsing in het belang van de dienst en de preventieve schorsing. Daaruit volgt dat de regelingen die ter uitvoering van de artikelen 55, 56 en 57 worden genomen, enkel op die twee maatregelen van toepassing zullen zijn.

.../...

Artikel 55.

De in het eerste lid aan de centrale raad toegekende normerende bevoegdheid behoort aan de Vlaamse Executieve.

Of maatregelen van orde al dan niet van toepassing horen te zijn op tijdelijke personeelsleden, hangt af van de inhoud die aan dat begrip wordt gegeven.

Artikel 56.

Er wordt niet bepaald wat met een "overplaatsing in het belang van de dienst" wordt bedoeld, noch welke de gevolgen ervan zijn ten aanzien van het ambt of de betrekking die door het betrokken personeelslid uitgeoefend wordt.

Een ordemaatregel is in principe geen tuchtmaatregel; wel kan hij een tuchtmaatregel verbergen. Het komt de rechter toe te beoordelen of dat zo is; de decreetgever kan de rechter op dit punt niet binden.

De bepaling van 1° dient daarom weggelaten te worden.

*

Naar luid van 3° wordt over de overplaatsing in het belang van de dienst beslist door de centrale raad. Vraag is of gelet op de relatieve autonomie welke aan de

.../...

schoolraden of raden van bestuur wordt toegekend, het niet redelijk zou zijn vooraf de diverse betrokken raden bij die beslissing te betrekken, bijvoorbeeld onder de vorm van een initiatiefrecht of door het toekennen van een adviesbevoegdheid.

Die opmerking geldt ook voor de in artikel 57 bedoelde preventieve schorsing.

Artikel 57.

Alhoewel de preventieve schorsing wordt voorgesteld als een ordemaatregel, wordt niettemin in de halvering van de wedde van het geschorste personeelslid voorzien. Een zodanige maatregel behoort in de regel tot de tuchtstraffen.

In dat verband mag worden opgemerkt dat met betrekking tot de preventieve schorsing, artikel 129 van het thans vigerende besluit van 29 maart 1969 dat het statuut van het personeel van het rijksonderwijs regelt, de inhouding van wedde enkel toestaat wanneer het preventief geschorste personeelslid "het voorwerp is van een strafrechtelijke of tuchtvervolgning wegens een zware tekortkoming waarvan hij op heterdaad betrapt is of waarvoor bewijskrachtige aanwijzingen voorhanden zijn", en op voorwaarde dat zij niet tot gevolg heeft dat het personeelslid een weddebedrag bekommt dat lager is dan het bedrag van de werkloosheidsuitkering waarop de betrokkene recht zou hebben indien hij het voordeel zou genieten van het stelsel van sociale zekerheid van werknemers.

.../...

Dergelijke waarborgen zijn in het ontwerp niet ingeschreven.

Artikel 58.

In paragraaf 1, eerste lid, inleidende zin, schrappe men de woorden "vervat in hoofdstuk II".

Voorts vervange men "de afhouding op de wedde" door "de inhouding van wedde".

In het tweede lid schrijve men :

"... kan de tuchtstraf enkel worden opgelegd op voorstel of met instemming van de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst".

De tekst van paragraaf 2 verduidelijke men als volgt :

"... na het verstrijken van de termijn van vijftien kalenderdagen bedoeld in artikel 70, tweede lid ...".

Artikel 59.

Voor paragraaf 1 wordt volgende tekst voorgesteld :

.../...

"§ 1. Het voornemen tot het opleggen van een blaam wordt schriftelijk geformuleerd door het hoofd van de instelling, met redenen omkleed en aan het personeelslid meegedeeld, dat tien dagen, te rekenen vanaf de kennisgeving, tijd heeft om zijn eventuele bezwaren schriftelijk uiteen te zetten. Het bezwaarschrift wordt bij het dossier gevoegd dat voor beslissing aan de schoolraad of de raad van bestuur wordt bezorgd.

Bij ontstentenis van een schoolraad of raad van bestuur, beslist het hoofd van de instelling".

Paragraaf 2 bepaalt dat "de andere tuchtstraffen (dan de blaam) worden voorgesteld door de schoolraad of de raad van bestuur en uitgesproken door de raad van beroep".

Aangezien uit de verdere artikelen van het ontwerp blijkt dat die raad van beroep hoofdzakelijk in eerste aanleg beslist, gaat het eerder om een "tuchtraad" dan om een "raad van beroep".

In paragraaf 4 precisere men :

"... op voorstel van de schoolraad, de raad van bestuur of, bij ontstentenis daarvan, door de centrale raad".

Artikel 60.

Men formuleer dit artikel als volgt :

.../...

"Inhouding van wedde wordt toegepast gedurende ten minste een maand en ten hoogste twaalf maanden en mag niet meer dan een vijfde van de laatste brutoactiviteitswedde bedragen".

Artikel 61.

Men schrijve : "... de laatste brutoactiviteitswedde".

Artikel 62.

Men formulere het tweede lid als volgt :

"Het personeelslid ontvangt een wachtgeld ten bedrage van de helft van de laatste brutoactiviteitswedde".

Artikel 63.

Men leze :

"De afhouding op de wedde, de halvering van de wedde of de toekenning van een wachtgeld mag niet ... (voorts zoals in het ontwerp)".

.../...

Artikel 64.

De in paragraaf 1, tweede lid, gebruikte uitdrukking "weigeren een vaste benoeming op te stellen" is onduidelijk.

Ten gronde kan daarenboven niet worden gebillijkt dat de zwaarte van de straf - in casu de duur van de tijdelijke aanstelling - nog na de uitspraak zou kunnen worden bepaald : luidens de ontworpen tekst beschikken de bevoegde bestuursorganen immers over een marge van 1 tot 24 maanden.

Om dit te verhelpen wordt voorgesteld het tweede lid, eerste volzin, te formuleren als volgt :

"Het personeelslid dat bij tuchtmaatregel is teruggezet tot de tijdelijke aanstelling, komt slechts opnieuw in aanmerking voor een vaste benoeming na verloop van twee volledige schooljaren volgend op de uitspraak".

Wat de statutaire toestand van de gestrafte tijdens die tijdelijke aanstelling betreft, volstaat het tweede lid, tweede volzin, met te bepalen dat artikel 23, § 1, e), niet van toepassing is. Laatstgenoemde bepaling bevat één van de gevallen waarin een tijdelijke aanstelling in een wervingsambt van rechtswege eindigt, te weten op het einde van het schooljaar of van de leergang waarvoor de aanstelling werd gedaan.

.../...

Deze enkele uitsluiting is onvolledig om het nagestreefde doel, met name het reserveren van de betrekking voor de gestrafte, te bereiken. Artikel 23, § 1, bevat immers nog andere gevallen waarin een tijdelijke aanstelling van rechtswege vervalt, die in dezen van toepassing kunnen zijn.

Die bepaling moet dus worden herzien.

*

Paragraaf 2 regelt de terugzetting in rang.

Men formuleer het eerste lid als volgt :

"Bij terugzetting in rang wordt het personeelslid bezoldigd volgens de weddeschaal verbonden aan het ambt dat hem bij die tuchtmaatregel is toegewezen".

Het tweede lid, dat de Executieve gelast de nadere gevolgen van de sanctie te bepalen, is te algemeen geformuleerd. Deze delegatie moet worden aangevuld zodat duidelijk wordt welke aspecten van die sanctie nader moeten geregeld worden.

Artikel 65.

Naar analogie van het tekstvoorstel voor artikel 27, § 2, kan men dit artikel stellen als volgt :

.../...

"In geval van afdanking bij tuchtmaatregel wordt het personeelslid definitief uit zijn ambt verwijderd na een opzeggingstermijn waarvan de duur wordt vastgesteld in functie van het aantal arbeidsdagen die krachtens de werkloosheidsreglementering zijn vereist om op werkloosheidsuitkering te kunnen aanspraak maken. Tijdens deze opzeggingstermijn wordt het personeelslid geacht als tijdelijke te zijn aangesteld, wordt het tewerkgesteld door de centrale raad die het met een opdracht kan belasten en kan het, naar rato van de grootte van die opdracht, worden vervangen. Het geniet de bruto-wedde verbonden aan het ambt waarin het vast benoemd was.

Het personeelslid kan geheel of gedeeltelijk afstand doen van die opzeggingstermijn".

Artikel 66.

Dit artikel laat de mogelijkheid open dat het ontslag (lees : de afdanking) bij tuchtmaatregel met terugwerkende kracht zou kunnen opgelegd worden.

In dezen kan terugwerking van de afdanking tot de begindatum van de preventieve schorsing enkel worden aanvaard op de voorwaarde dat de schorsing op regelmatige wijze is geschied en de terugwerking geen bijkomende nadelen aan de uitgesproken tuchtstraf toevoegt. Aldus mag aan de tuchtstraf slechts terugwerkende kracht worden verleend voor de periode van de preventieve schorsing die in redelijkheid geacht wordt nodig te zijn voor het afwickelen van de

.../...

tuchtprocedure en mag zij in geen geval aangewend worden om de pecuniaire belangen van de inrichtende macht te dienen (1).

Artikel 67.

Paragraaf 1, eerste lid, inleidende zin, precisere men als volgt :

"De doorhaling van de tuchtstraf, de afdanking uitgezonderd, gebeurt van rechtswege na verloop van een termijn waarvan de duur is vastgesteld op :".

Voorts vervange men ook hier "de afhouding op de wedde" door "de inhouding van wedde".

In het tweede lid schrijve men : "De termijn loopt ...".

Artikel 68.

Men schrijve : "... bevoegd voor het personeel waarop dit decreet van toepassing is".

(1) Zie in die zin I. Opdebeek, De tuchtregeling in de lokale besturen, Brugge, Die Keure, p. 246 en volgende, en P. Lemmens en D. D'Hooghe, Recht van verdediging in tuchtzaken, Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen, blz. 24 en 51 en de aldaar aangehaalde rechtspraak.

Artikel 70.

Men precisere de tekst als volgt :

"De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regelen betreffende de werkwijze van de raad van beroep, in het bijzonder het reglement van procedure en de redenen tot wraking.

De termijn voor het instellen van het beroep bedraagt vijftien kalenderdagen. Behalve bij afdanking heeft het beroep geen schorsende werking".

Artikel 79.

Er moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen, enerzijds, de terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel waarvan de administratieve gevolgen moeten worden geregeld in de desbetreffende artikelen van hoofdstuk VIII - Tuchtregeling, en, anderzijds, de terbeschikkingstelling geregeld door de artikelen 79 en 80.

Men vervange derhalve in artikel 79, eerste lid, onder f) de vermelding "bij tuchtmaatregel" door de vermelding "wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen" en schrappe littera g). De inleidende zin wijzige men als volgt :

.../...

"Onverminderd het bepaalde in de artikelen 62 en 63 betreffende de terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel, kan het personeelslid ...".

Artikel 80.

In paragraaf 2, 2, schrijve men :

"... of van artikel 22, derde lid, a) en c) van de wetten op het lager onderwijs, gecoördineerd op 20 augustus 1957, of van de bepalingen van het koninklijk besluit van 8 oktober 1975 houdende de eerste maatregelen ...".

In paragraaf 2, 3, schrijve men :

"... en op wie de bepalingen toepasselijk zijn van :

- artikel 22 van het koninklijk besluit nr. 49 van 2 juli 1982 betreffende de oprichtingsnormen en de herstructurering van instellingen in het secundair onderwijs met volledig leerplan;
- artikel 39 van het koninklijk besluit nr. 439 van 11 augustus 1986 ...;
- artikel 25 ...;
- artikel 16 van het koninklijk besluit nr. 461 van 17 september 1986 ...;

.../...

- artikel 14 van het koninklijk besluit nr. 541 van 31 maart 1987 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en het programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type".

Vraag is of hier niet tevens melding moet worden gemaakt van de overeenstemmende bepalingen van het koninklijk besluit nr. 467 van 1 oktober 1986 betreffende de rationalisatie en programmatie en de normen inzake personeelsomkadering van de psycho-medisch-sociale centra en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot de Fondsen voor schoolgebouwen.

Artikel 81.

Het eerste lid bepaalt dat een wachtgeld "kan" worden verleend aan sommige categorieën van ter beschikking gestelde personeelsleden. Het gebruik van het potestatieve "kan" geeft de indruk dat over het verlenen van het wachtgeld van geval tot geval zal worden beslist door de bevoegde overheid, wat naar het zeggen van de gemachtigde van de Executieve geenszins de bedoeling is. Mede rekening houdend met de opmerking bij artikel 79, f), passe men het eerste lid dus aan als volgt :

.../...

"De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder de personeelsleden, ter beschikking gesteld om de redenen vermeld in artikel 79, eerste lid, a), b), c), e) en f), aanspraak kunnen maken op een wachtgeld".

Artikel 82.

Men wijzige het tweede lid, laatste volzin, als volgt :

"Gedurende deze periodes van tewerkstelling is het personeelslid in dienstactiviteit en heeft het recht op vakantieverlof berekend in functie van de duur van die tewerkstelling".

Artikel 83.

Dit artikel bepaalt de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder personeelsleden ambtshalve en zonder opzegging uit hun ambt worden ontslagen.

Een van die gevallen, onder 1°, b), is het verlies van de burgerlijke en politieke rechten, of een deel ervan, voornamelijk het recht een openbaar ambt uit te oefenen.

De Executieve zal moeten nagaan of deze bepaling niet moet worden genuanceerd, in die zin bijvoorbeeld dat bij een tijdelijke ontzetting uit een of meer van die

.../...

rechten, de betrokkene niet wordt ontslagen maar op non-activiteit gesteld.

*

In 1°, c), schrijve men : "de verplichtingen van de dienstplichtwetten nakomen".

*

Wat de gevallen onder 4° betreft, te weten "de gevallen waarin de toepassing van de burgerlijke wetten en strafwetten de ambtsneerlegging ten gevolge heeft", moge worden verwezen naar de opmerking onder 1°, b).

*

De bepaling onder 7°, krachtens welke de personeelsleden ambtshalve en zonder opzegging uit hun ambt worden ontslagen "vanaf het ogenblik waarop hun onregelmatige vaste benoeming of tijdelijke aanstelling wordt ingetrokken ..." kan zo worden gelezen dat ze voor de bevoegde overheid de bevoegdheid zou inhouden een onregelmatige benoeming of aanstelling in te trekken. Ten dezen mag worden verwezen naar de opmerking bij artikel 86 hierna.

*

Het geval onder 9° betreft het ontslag "vanaf het ogenblik waarop het hoofd van de betrokken eredienst een einde stelt (lees : maakt) aan de opdracht van de godsdienstleraar".

.../...

Zoals die bepaling is gesteld, houdt ze ook de mogelijkheid in de betrokkene te ontslaan om andere redenen dan die welke op zijn onderwijsopdracht betrekking hebben.

Voorts moet worden opgemerkt dat niet de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst aan de opdracht een einde kan maken, wel de centrale raad, weliswaar op voorstel van eerstgenoemde. De tekst moet in die zin worden aangepast.

Het 10° regelt het ontslag nadat het personeelslid gedurende twee opeenvolgende jaren de beoordeling onvoldoende heeft opgelopen.

Er mag worden opgemerkt dat, in tegenstelling tot wat is gesteld in het eerste lid, ten gerieve van de vast benoemden van een mogelijkheid tot hoger beroep bij de raad van beroep rechtstreeks geen sprake is, noch in hoofdstuk VIII, noch in de thans besproken bepaling, noch elders in het ontwerp. Voor het overige wordt verwezen naar de opmerking die onder artikel 39 met betrekking tot de vast benoemde personeelsleden is gemaakt.

*

Wat in 9° en 10° de bepaling omtrent de duur van de opzeggingstermijn betreft, mag verwezen worden naar het tekstvoorstel dat onder artikel 65 is gemaakt.

Artikel 84.

.../...

Men schrijve :

"Een afschrift van de beslissing wordt toegezonden aan de bevoegde schoolraad, raad van bestuur of, bij ontstentenis daarvan, het hoofd van de instelling".

Artikel 86.

Krachtens dit artikel zouden "alle in strijd met dit decreet genomen rechtshandelingen door het bestuursorgaan dat de initiële beslissing heeft genomen, kunnen worden vernietigd (lees : ingetrokken) binnen een termijn van één jaar".

Men weet dat de nationale wetgever, door in artikel 19 van de bij koninklijk besluit van 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State te bepalen dat beroep bij de afdeling administratie wordt ingesteld "binnen de termijn door de Koning bepaald", het Staatshoofd heeft verplicht tot het vaststellen van die termijn "teneinde een beperking ... te stellen aan het recht dat de wet de onderhorigen verleent om voor de Raad van State ... verzoeken in te stellen die de werking van de openbare diensten kunnen hinderen" (verslag aan de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State). Artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 stelt dat de in artikel 9 van de wet (artikel 14 van de gecoördineerde wetten) bedoelde beroepen verjaard zijn 60 dagen nadat, naar gelang van het geval, de handeling bekendgemaakt, betekend of ter kennis gekomen is.

.../...

Uit voormelde wets- en reglementsbepalingen heeft de Raad van State, afdeling administratie, in talrijke arresten afgeleid dat een administratieve overheid - die door de intrekking van de administratieve rechtshandeling "haar eigen rechter speelt" - een individuele administratieve rechtshandeling die rechten toekent en die niet binnen de wettelijke termijn met een annulatieberoep werd bestreden, alleen op geldige wijze kan intrekken wanneer die handeling door een zo grove onrechtmatigheid is aangetast dat zij voor onbestaande moet worden gehouden, door bedrog is uitgelokt, of wanneer een uitdrukkelijke wetsbepaling die intrekking toelaat. Deze rechtspraak gaat uit van het beginsel van de onaantastbaarheid van de definitief door een constitutieve administratieve beschikking gevestigde concrete situaties en van de daaruit voortgekomen rechtsverhoudingen enerzijds en, anderzijds, de lofwaardige bezorgdheid van de overheid om aan een begane onrechtmatigheid een einde te maken (zie o.m. arrest Tommelein, nr. 23.281 van 24 mei 1983).

Gaat men, zoals uit die rechtspraak moet worden geconcludeerd, ervan uit dat voormelde regeling als deel uitmakende van de organisatie van de processuele rechtsbescherming, behoort tot het gerechtelijk recht, dan behoren regels die de intrekking van administratieve rechtshandelingen betreffen - als uitzonderingen op een uit de organieke wet op de Raad van State afgeleide rechtsregel - tot de uitsluitende bevoegdheid van de nationale wetgever.

Het besluit is dan ook dat artikel 86 op het stuk van de termijn moet worden herzien. Daarbij zal men

.../...

rekening houden met de hiervoren aangehaalde rechtspraak. Een zodanige regel zou evenwel niet meer zijn dan een expliciete verwijzing naar de gevestigde rechtspraak.

Artikel 88.

In paragraaf 1, eerste lid, moet blijkbaar worden gelezen "... voorrang voor een tijdelijke aanstelling op de groepen ...".

In het tweede lid, tweede streepje, schrijve men :

"- bij de aanvang van een schooljaar ...".

Zoals de in het derde lid opgenomen waarborgclausule is gesteld, geldt ze slechts voor één schooljaar, wat natuurlijk niet de bedoeling kan zijn. Men passe de tekst dus aan als volgt :

"Evenwel kan de in het eerste en tweede lid vervatte voorrangsregeling niet worden ingeroepen tegen een personeelslid dat reeds met toepassing van artikel 21, § 1, 1°, een aanstelling bekwam".

De laatste zin van paragraaf 2 formuleer men als volgt :

"Deze paragraaf houdt op uitwerking te hebben op 30 juni 1995".

.../...

Artikel 89.

Deze bepaling, waarbij "de diensten gepresteerd in het kader van de voor het van kracht worden van dit decreet bestaande reglementaire bepalingen, in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 4" (dat de berekening van de dienstanciënniteit betreft) is overbodig en kan worden weggelaten. De bedoelde wets- en reglementsbe­palingen - die sedert de staatshervorming deel uitmaken van de gemeenschapswetgeving - worden immers maar opgeheven op de dag van de inwerkingtreding van de decreets- en reglementsbe­palingen die in de plaats ervan komen zodat de op laatstgenoemd tijdstip bestaande toestanden en verkregen rechten, onder meer in verband met de anciënniteit en het pensioen, hun geldigheid behouden.

Artikel 90.

Zoals het eerste lid is gesteld, kan het zó worden geïnterpreteerd dat ook kandidaturen ingediend in andere instellingen dan die van het gemeenschapsonderwijs in aanmerking komen voor het vaststellen van de voorrang.

Wat de formulering van de tekst van dat lid betreft, schrijve men :

"Onverminderd de voorwaarden van artikel 35 ... voorrang voor een vaste benoeming op de personeelsleden welke die voorwaarden niet vervullen".

.../...

In het tweede lid wordt bepaald dat "de motieven (voor de afwijking van de voorrangsregeling) dienen betrekking te hebben op het personeelslid dat wordt afgewezen en niet op het personeelslid dat in de plaats wordt voorgedragen". Een dergelijke "motivering" zou natuurlijk minstens onvolledig zijn, zoniet helemaal geen motivering uitmaken. Men passe de bepaling dus aan als volgt :

"De lokale schoolraad, de raad van bestuur of bij ontstentenis hiervan het instellingshoofd kan bij de voordracht voor een vaste benoeming van de in het eerste lid vervatte voorrangsregeling afwijken bij een met redenen omklede beslissing".

Het derde lid, waarbij de centrale raad verplicht is het op die wijze voorgedragen personeelslid te benoemen, gaat in tegen de bevoegdheid en de opdracht welke het ARGO-decreet op het stuk van benoemingen aan de centrale raad heeft opgedragen.

Artikel 91.

Dit artikel verleent de centrale raad, binnen bepaalde voorwaarden, "zeven mutaties, waarvan bij voorrang twee mutaties in bevorderingsambten, toe te staan aan de vastbenoemde personeelsleden in wervings-, selectie- of bevorderingsambten. Deze mutaties moeten gemotiveerd zijn op basis van familiale of sociale redenen".

.../...

Aan de Raad van State is geen toelichting verstrekt over de bedoeling van deze bepaling, in het bijzonder de beperking tot zeven mutaties. Bijgevolg kan de Raad van State geen advies geven omtrent de bestaanbaarheid van de bepaling met artikel 6 van de Grondwet.

Artikel 92.

Men schrijve : "... na het van kracht worden van dit decreet recht op één mutatie ...".

Men zal opmerken dat in dit artikel geen melding is gemaakt van bevorderingsambten.

Artikel 93.

Aangezien de door de Executieve te treffen maatregelen een afwijking zullen uitmaken van een bij decreet vastgestelde regeling, moeten minstens de grote lijnen van die maatregelen in het decreet zelf worden opgenomen.

Artikel 94.

Men formuleer dit artikel als volgt :

"De leden van het administratief personeel die op 1 april 1991 een totaal van 720 dagen dienstanciënniteit in

.../...

een administratief ambt van het gemeenschapsonderwijs tellen, worden op hun verzoek op die datum vast benoemd, voor zover ze dat ambt in hoofdamt bekleden en het om een betrekking gaat waarin niet moet worden voorzien bij wege van reaffectatie of wedertewerkstelling. Daarenboven moeten de betrokkenen lichamelijk geschikt zijn zoals vereist in de ter zake geldende reglements bepalingen".

Artikel 95.

Krachtens deze bepaling zouden de tuchtprocedures die hangende zijn op de dag van het van kracht worden van dit decreet, herbegonnen worden overeenkomstig de nieuwe bepalingen.

Een dergelijke regeling ligt niet in de lijn van de beginselen van het intertemporaal recht op het stuk van hangende procedures. De handelingen welke vóór de inwerkingtreding van de nieuwe regel regelmatig werden gesteld, behouden principieel hun rechtsgeldigheid, wat toelaat de op dat ogenblik hangende procedures zonder tijdverlies voort te zetten.

Men zou derhalve de tekst kunnen wijzigen als volgt :

"De tuchtprocedures ingeleid voor het in werking treden van dit decreet worden voortgezet overeenkomstig de desbetreffende wets-, decreets- en reglements bepalingen van kracht voor de inwerkingtreding van dit decreet".

.../...

Artikel 97, § 1.

Om meer in overeenstemming te zijn met het bepaalde in artikel 17, § 5, van de Grondwet, moet artikel 97, § 1, zo worden gesteld dat de bedoelde wetsbepalingen bij dit decreet worden opgeheven op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum. Men schrijve dus :

"§ 1. De bepalingen van de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs, gewijzigd bij de wetten van 31 maart 1967, 6 juli 1970, 27 juli 1971, 11 juli 1973, 19 december 1974, 18 februari 1977, 2 juli 1981 en 31 juli 1984, de koninklijke besluiten nr. 296 van 31 maart 1984 en nr. 456 van 10 september 1986, de decreten van 5 juli 1989 en 31 juli 1990 en het koninklijk besluit van 28 september 1984, worden opgeheven op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum".

Artikelen 97, § 2, 98, 100 en 101.

Artikel 101 bepaalt dat het ontwerp op 1 januari 1991 in werking zal treden. Deze datum zal aangepast moeten worden. Aangezien het onder meer de bedoeling is het statuut te hervormen met het oog op de situatie die op 1 april 1991 zal ontstaan door het in functie treden van de lokale schoolraden en de lokale raden van bestuur, ligt het voor de hand het ontwerp op die datum in werking te laten treden.

.../...

In geen geval mag aan het ontwerp terugwerkende kracht worden verleend, omdat dit voor de betrokken personeelsleden een te grote rechtsonzekerheid zou veroorzaken. Overigens zijn een aantal bepalingen van het ontwerp voor een retroactieve toepassing niet vatbaar.

*

Artikel 100 heeft, naar aan de Raad van State is meegedeeld, tot doel artikel 35 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 met ingang van 1 april 1990 op te heffen.

*

In de opheffingsbepalingen van artikel 97, § 2, dienen alle wijzigende besluiten te worden vermeld en kan de inwerkingtreding van de opheffingsbepalingen worden verwerkt.

*

Artikel 98 is overbodig, rekening gehouden met de desbetreffende opmerkingen onder artikel 2.

*

Op grond van wat voorafgaat wordt voorgesteld :

a) artikel 101 te stellen als volgt :

"Dit decreet treedt in werking op 1 april 1991";

.../...

- b) de artikelen 98 en 100 te schrappen;
- c) artikel 97, § 2, te stellen als volgt :

"§ 2. Worden opgeheven met ingang van 1 april 1991 :

- 1° het koninklijk besluit van 29 augustus 1966 (opschrift), gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 22 september 1967, 21 oktober 1968, 25 november 1976 en 16 december 1981, het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 en het decreet van 5 juli 1989; de bijlagen 1 en 2 bij dit koninklijk besluit worden evenwel opgeheven op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum;
- 2° het koninklijk besluit van 22 maart 1969 (opschrift), gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 4 april 1980, 5 maart 1981 en 27 mei 1981, het koninklijk besluit nr. 69 van 20 juli 1982, de koninklijke besluiten van 1 september 1983, 1 augustus 1984, 29 augustus 1985 en 11 december 1987 en het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 juli 1990, (met uitsluiting van artikel 17 - zie opmerking onder artikel 15) en met uitzondering van artikel 35 dat wordt opgeheven met ingang van 1 april 1990; wat evenwel het personeel betreft van de onderwijsinstellingen van het hoger onderwijs van het lange type en van de tweede en derde graad en van de inspectiediensten bedoeld in artikel 70, § 2, van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de autonome

.../...

raad voor het Gemeenschapsonderwijs, wordt dit besluit opgeheven op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum;

3° het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 (opschrift), gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 8 juli 1976 en 14 november 1978, het koninklijk besluit nr. 71 van 20 juli 1982 en de koninklijke besluiten van 1 augustus 1984 en 29 augustus 1985;

4° het koninklijk besluit van 27 juli 1979 (opschrift), gewijzigd bij koninklijk besluit van 30 oktober 1981, de koninklijke besluiten nr. 73 van 20 juli 1982 en nr. 226 van 7 december 1983 en de koninklijke besluiten van 29 augustus 1985 en 21 oktober 1985, met uitzondering van de artikelen 2, 16, 71 en 198 die worden opgeheven op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum".

.../...

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: H. COREMANS,	kamervoorzitter,
de Heer	: J. VERMEIRE,	staatsraden,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	
de Heren	: G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. BAERT, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

H. COREMANS.